

پژدار بهرپرسی مالپه‌ری (دهنگه‌کان)

ویپرای پیز و حورمهت و هیوای سهرکه‌وتنتان، تکایه ئه‌و چند سهرنج و ده‌ستاویژانه‌ی که له خواره‌وه ده‌خرینه پوو، بۆ ئاگاداری نووسه‌ری به‌پیز کاک «عه‌بدوللا سه‌مه‌دی» خاوه‌نی نووسراوه‌ی (ئاوړیک وه‌سه‌ر ژیان و به‌ره‌می هونه‌رمه‌ندی کورد خه‌لیلی سه‌ددیقی) که کاتی خۆی له گۆقاری گزینگ (ژماره‌27) به‌ نیوی خوازراوی «م. مازیار» چاپکراوو، و ئیسته له مالپه‌ره‌که‌تان (پوژی 24-11-2004) دا چاپ کراوه‌ته‌وه، بلاوبکه‌نه‌وه تا هه‌م خۆینه‌ره‌وانی به‌پیزی مالپه‌ری «دهنگه‌کان» و، هه‌میش کاک «عه‌بدوللا سه‌مه‌دی» بزانه‌ی که «س. چ هیرش» به‌رپرسی ئه‌و کاته‌ی گۆقاری گزینگ، ده‌ستی له ناوه‌رۆکی نووسراوه‌که وهرنه‌داوه، وه‌ک نووسه‌ر له په‌راویزی خالی یه‌که‌می ده‌قه‌راستکراوه‌که‌یدا رایگه‌یاندوو.

به‌پیز کاک «عه‌بدوللا سه‌مه‌دی» له درێژه‌ی په‌راویزی خالی یه‌که‌مدا نووسیویه: «... کاتیک پاشی سی مانگ دوا‌ی بلاوبوونه‌وه‌ی وتاره‌که، من گۆقاری گزینگ به‌ ده‌ست گه‌یشت سه‌رم له نووسراوه‌که‌ی خۆم سوپما و به‌ شه‌رمه‌زاریه‌وه دیتم له دوا‌ی نووسراوه‌که‌م هیرشیک‌ی ناحه‌ق و نابه‌جی کراوه‌ته‌ سه‌ر کاک به‌همه‌ن و کاک خوسره‌وی کورانی هونه‌رمه‌ند خه‌لیلی سه‌ددیقی! .. من ئیستاش نه‌مزانی ئایا ئه‌و کاره سه‌هو بوو؟! عه‌مد بوو؟! که‌مه‌ترخه‌می که‌سیک بوو؟! بۆ من بوو به‌ بیره‌وه‌ریه‌کی ناخۆش...» (مالپه‌ری دهنگه‌کان: په‌راویزی خالی 1).

ده‌بی به‌ خزمه‌ت کاک عه‌بدوللای به‌پیز رابگه‌یینم که ئه‌و کاره ئه‌سه‌لن (عه‌مد) نه‌بووه، به‌لکه (سه‌هو) و (که‌مه‌ترخه‌می) بووه که لایه‌نی (سه‌هو) که نووسه‌ری وتاره‌که ده‌گریته‌وه و، لایه‌نی (که‌مه‌ترخه‌می) یه‌که‌ش به‌رپرسی گۆقاره‌که‌؟! نووسه‌ر له کۆتایی نووسراوه‌که‌دا نووسیویه: «ده‌بی ئه‌وه‌ش بلیم گه‌لیک شت له‌و وتاره‌دا باس کراوه که کاک «به‌همه‌نی سه‌ددیقی» و بێشک کاک «خوسره‌و» یش ئاگایان لێ نییه و، ده‌بی بلیم زانیاریه‌که‌کانی ئه‌وان له‌مه‌ر بابیان‌ه‌وه زۆرکه‌م بوو. ...» (گزینگ، ژماره‌27، ل 46؛ ده‌سته‌ته‌ی نووسه‌ر، ل 25).

وه‌ک نووسه‌ریش ئاماژه‌ی بۆ کردوو ته‌واوی گیره و کیشه‌که‌ی نیوان نووسه‌ری وتاره‌که و به‌پیز کاک «به‌همه‌نی سه‌ددیقی» له‌و رسته‌یه‌را سه‌رچاوه‌ی گرتوو که کاک «م. مازیار» (عه‌بدوللا سه‌مه‌دی) ده‌بوو له‌ جیاتی ئه‌و رسته‌یه‌ی سه‌ره‌وه، سپاس و پیزانی خۆی ئاراسته‌ی کورانی خه‌لیلی سه‌ددیقی و به‌تایه‌ت کاک به‌همه‌ن کردبایه که به‌شی هه‌ره زۆری زانیاریه‌که‌کانی ئه‌و وتاره‌ی له‌وی وه‌رگرتوو. دیاره (که‌مه‌ترخه‌می) یه‌که‌ی به‌رپرسی گۆقاری گزینگ یش ئه‌وه‌بووه که، نه‌ده‌بوو ئه‌و رسته‌یه‌ چاپکرا، به‌لام ئه‌وه‌یکه نووسه‌ر ده‌لی: «ده‌قه چاپکراوه‌که له‌م ئه‌مه‌ست و ئه‌و ده‌ست کردنه‌دا ئالوگوریک‌ی زۆری به‌ سه‌ردا هاتبوو...» راست ناکا و، بێژگه له‌هه‌له‌ی ئیملا‌یی که له‌پاله‌وه راستکراونه‌ته‌وه، هه‌یچ (شتیک زیاد و که‌م) نه‌کراوه که ناوه‌رۆکی باسه‌که بشیوینی؛ به‌لگه‌ش ده‌سته‌ته‌که‌ی خۆیه‌تی که له‌ ئارشیوی گزینگ دا پارێزراوه. هه‌لبه‌ت لێره‌دا بۆ ئه‌وه‌ی خۆینه‌ره‌وان لایه‌نی راست و دروست له‌ لایه‌نی گێچهل و گۆنگه‌لنا‌نه‌وه هه‌لاویرن، لاپه‌ره‌ی کۆتایی هه‌ردوو وتاره‌که، چ نوسخه‌ی چاپکراوی گزینگ و چ نوسخه‌ی

دەستخەتى نووسەر، ۋەك بەلگە و دستاۋىژ لە خوارەو دەخزىنەپروو كە تەمى گومانى (عەمدا) بوونى كارەكە دە زەينى نووسەرى پىزدار كاك عەبدوللادا بېرەوئىننەو. ئەوئەش بگوتى كە يەككە لە لايەنە ھەرە باشەكان كە دەبى لە كارى رېژنامەگەرى و چاپەمەنىدا لەبەر چاۋ بگىرى لايەنى پازدارى و دلراگرتن و موداراكردنە، چ دەگەل نووسەر و لەسەرنووسراوان، چ دەگەل بىسەر و خوئىنەرەوان.

كاك عەبدوللا لە پەراۋىزەكەدا نووسىويە: «دووەم: بەشىك لە نامە دۆستانەكەش لەگەل وتارەكە لىكدرابو! ... ھەر بە دىتنى وتارەكە، زوو رپونكردنەوئەيەكم نووسى و بە فاكس رەوانەى گزىنگم كرد، تا لە ھەنگاۋى يەكەمدا كورانى ھونەرماند خەلىلى سەددىقى لە چۆنىەتى رپوداۋەكە ئاگاداربكەمەو، و لە ھەنگاۋى دوۋىەمدا وتارەكە راست بكەمەو. بەلام پاشى چەند جار پئوئەندى تەلەفونىش لەگەل بەرپرسى بەرپىزى گۆقارى گزىنگ، بە داخەو رازى نەبوو رپونكردنەوئەكەى من چاپ بكا! بەلگەشى بۇ چاپنەكردن ئەوئەبوو كە ئەو رپونكردنەوئەيە گۆقارەكە دەباتە ژىر پرسىارەو لە كاتىكدا گۆقارەكە تاوانىكى نىيە و وتارەكە ھەر بەو جۆرە گەيوئە دەستى. منى شەرمىون، موزمەحىل مامەو. ... تاكوو پاش ماۋەيەكى زور ئاگادار بووم كاك بەھمەن ۋەلامىكى بۇ من نووسىوئەتەو و لە ژمارە 29ى گزىنگدا بلاۋكراۋەتەو... چونكە بىشك ئەوئەى كرابوو كارىكى ماكياڧىليانە بوو.» (دەنگەكان).

بۇ ئاگادارى نووسەر و ئەوئەيكە لايەنى «پازدارى» يەكەش رابگىرى كە ھەم نامە دۆستانەكە و ھەم دەقى فاكسەكە لە ئارشىۋى گزىنگدا پارىزراون، جارى بلاۋناكرىنەو مادام زور زور پئويست نەبن، بەلام يەكەم: ئايا ئەو رستەيە: «... ئەم وئەيە زور گرىنگ و مئژووييە و بەداخەو زىراكسە. بۇ ئەوئەى ھەموو كەسەكان بە دروستى بناسىندرىن كلىشەى خواروو رپئوئە.» (دەستخەتى نووسەر)، نامەى دۆستانەيە يان پئوئەندى بە باسەكەو ھەيە؟

دووەم: وتارىك بۇ گۆقارەكە ھاتوو و ۋەك خۆى بە ئەمانەتەو بلاۋكراۋەتەو. ئىدى، چ كارىكى نابەجئ ئەنجام دراۋە كە گۆقارەكە بچىتە ژىر پرسىارەو؟!

سئەم: ئايا ئەو ئاكار و كردارەى كاكى نووسەر (م. مازيار) كە زانيارىيەكانى لە رپوى نوسخەى فارسى كاك بەھمەن ۋەك سەرچاۋەى ئورگىنال، كۆپى كردوۋەتەو ماكياڧىليانە يان ھول و كۆششى بەرپرسى گۆقارى گزىنگ كە بە تكا و رەجائ نامەيى و تەلەفونى لە كاك بەھمەنى ويستوو واز لە نووسەر بەئىنى و، لە گول ناسكتى پئى نەلئ (بروانە رپونكردنەوئەى گزىنگ لە: نامەيەك لە كوردستانەو).

چوارەم: نووسەر دواى ئەوئەيكە لە لايەن كورانى مەرچووم «خەلىلى سەددىقى» يەو تووشى گەبى و سكاللا و شەپە دندوو كە دەبى و، (شەرمەزار و شەرمىون، خۆيان لئ دەدزىتەو) ئەو نامە فاكسىيە ۋەك پاكانە و پاساۋدانى رپوداۋەكە، بۇ گۆقارى گزىنگ رەوانە دەكا! بەلام ھەرۋەك لە سەرەو گوترا بەرپرسى گزىنگ بەر لەوئەى نامەكە چاپ بكا نئوانناخۆشىيەكەى فەيسەلە پئىدابوو. ھەرۋەها چونكە نامەكەش، جگە لە پارانەو و لالانەو شتىكى ئەوتوى تئىدا نەبوو چاپ نەكراۋە. ديارە ھۆى چاپنەكردنەكەشى بە تەلەفونى پئىراگە پئىندرابوو.

به هر حال، دیسانیش نه‌گهر کاکي نووسهر، هه‌موو دیزه و گۆزه‌ی هه‌له و خه‌تاکانی خۆی ده سهر به‌رپرسی گۆقاری گزینگدا نه‌شکاندبا، ره‌نگه ئه‌م هه‌موو وه‌ختگرتن و ده‌ستاویژ و به‌لگه‌هێنانه‌وه‌ش پێویست نه‌بووبا..

به‌لام، له‌ کۆتاییدا بۆ ئه‌وه‌ی بزاندري که هه‌یچ چه‌شنه‌ کرداریکی (عه‌مدا) و ئاکاریکی (ماکیافیلیانه‌!) به‌ نیه‌بته‌ت کاک «عه‌بدوللا سه‌مه‌دی» هاوشاریی خۆشه‌ویسته‌ت (که هه‌یژ به‌ خزمه‌تی نه‌گه‌یشتووم) له‌ ئارادا نه‌بووه، تکه‌یه‌ ده‌قه‌ راستکراوه‌که‌ی (ده‌نگه‌کان) و ده‌قه‌ چاپکراوه‌که‌ی گزینگ و، هه‌روه‌ها ئه‌و ده‌ستاویژانه‌ش پێکه‌وه به‌راورد بکه‌ن.

25-11-2004، س. چ هه‌یرش

یوو، هه‌وێکی به‌ هه‌زێبوو بۆهاندان و کێشانی پێری خه‌لیل بۆ ئه‌م سه‌ر خۆشی و ئی خه‌بهر سه‌ تاکه‌ر وای له‌یهات بیه‌ جه‌نگی داخ و هه‌سه‌رتی هه‌موو خه‌لکی مه‌هابار .
 ژبانی خه‌للی سه‌ ددیعی به‌ نه‌نجمانکی غه‌ماری و چاره‌نووستکی چاره‌زوان نه‌کراوه‌، له‌ نه‌نه‌ی ۲۹ سالیان له‌ عه‌می ژبه‌ی زانی ۱۳۴۸ (عجای ژانویه‌ی ۱۹۷۰)، له‌ نه‌ خۆشی نه‌ی «سێرو خه‌رسید» ی مه‌هابار دوایچه‌ هات و ده‌ پێر له‌ ئه‌وینه‌که‌ی له‌ کورتان که‌وت .
 بینه‌مانی سه‌ ددیعی، له‌ باب و به‌یڕانه‌وه‌ ده‌ستی ئه‌راوه‌تیان طه‌بووه . «سێخی بوهرهان» و زۆر که‌ بیان له‌ گۆزستانی گوته‌ی «خانه‌قا»، نزیک گه‌لگۆی عاری که‌ وهره‌ی کورد «سێخی یوسف» سه‌ مه‌ ددینی بوهرهانی «نێراوان» خه‌لیس و هه‌ک ئاوانکی پێی خۆش بووه هه‌ر له‌ وێ بێژی، به‌ ئه‌م دوستان و ئاوانانی خه‌لیل ته‌ری له‌ وێان له‌ گۆزستانی «بو داغ سولتان» ی مه‌هابار، نزیک گه‌لگۆی «سوله‌یمانی موعینی»، که‌ سائیک به‌ر له‌ خه‌لیل شه‌ هه‌د کرابوو و هه‌روه‌ها له‌ ئاوانانی نێرکی له‌ وێ بوو، به‌ خاکی نێمان له‌ سیارد.

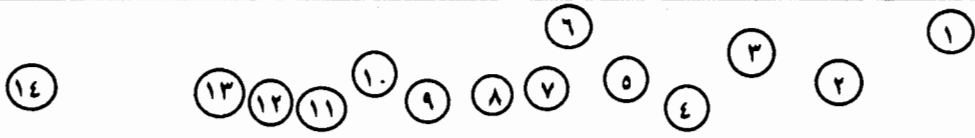
ته‌ وای

خالو! ئه‌م ^{گ (چهند)} ۱۰ کایه‌ ژدی سه‌ به‌می کارنگه‌ که‌ له‌م ماوه‌یه‌ دا توایه‌وه‌ له‌ مه‌ر خه‌للی سه‌ ددیعی، بۆ جه‌نابی نه‌نجمان به‌ ۲۰ که‌ ئه‌م له‌ زۆر که‌سان وه‌رگرت . و زۆر ئه‌م سه‌رچا پێکنی . نائیم کارنگی پوه‌ت و ته‌ وای و ئی هه‌له‌یه . ئی هه‌ک له‌ نگ دلووری ئه‌یکه‌ و توو

به ۲۰ هفتاد و بیست و نوا، ده بی نوه من یلیم که ننگ بست له ۲۰ و ناله دا باسکراوه
 که کان به هم من سه درتی و بی بی حکن کاک خوسره و من نگایان لئی نده . ده بی یلیم زینا-
 رسیم کای شهوان له مهر بابیلده وه زور که ۳ یور . نه ۲ وین به زور گرینگ و میژوویم و به داخزه
 زراکسه . بو نوه من هم مو که سه کان به دروستی بنا سندرین « کلیمه » ی خواروو زینوینه .

- ۱- نهللی سه درتی ۲- حاجی هاشم نانه و ازاده گان ۳- عم زیزی کورد پور ۴- عوبید و لالا نیهوبیان ۵- سالی مهستانی
- ۶- علی مرادی ۷- هوسین سالحمیان ۸- نه همدی نالیه نزی ۹- کچه محمد که رباسی ۱۰- علی خادیمی
- ۱۱- فه تاج چاوشیت ۱۲- هوسین میره بی ۱۳- مسته فاموینی ۱۴- ره همانی همهن زاده .

(۱) خلیل سهددیقی (۲) حاجی هاشم نانه‌وازاده‌گان (۳) عزیززی کوردپور (۴) عوبه‌یدوللا نه‌ییبیان (۵) ساحی مه‌ستانی (۶) علی مرادی (۷) حوسینی سالحیان (۸) نه‌حمه‌دی نالیه‌ندی (۹) محمه‌دی که‌ریاسی (۱۰) علی خادیمی (۱۱) فاتح چاوشیت (۱۲) حوسین میره‌یی (۱۳) مسته‌فا مومینی (۱۴) رحمانی حه‌سن زاده

«رادیز سنه» وه ده‌ستی به‌کارکرد و ماوه‌ی پرۆگرامه‌کانی که‌یاندە ۵ سه‌عات (۳ی پاش نیوه‌رۆ تا ۸ ی شه‌و). له‌ سالی ۱۳۴۰ (۱۹۶۰) نیزگه‌که‌ به‌هیزتر کرا و شوتنه‌که‌ی گوتیزایه‌وه بۆ شوتنیکی باشتر و ماوه‌ی به‌رنامه‌کانی بو به ۲۴ سه‌عاته.

(۳) شاری سنه له‌ سالی ۱۳۰۴ ی کۆچی (۱۶۳۶ ز) له‌لایه‌ن «سلیمان خانی نهرده‌لان» به‌ ناوه‌ندی حکومه‌تی هه‌لبێژدرا. له‌و ده‌مه‌وه به‌ ماوه‌ی پتر له‌ ۳۵۰ سال، هه‌میشه‌ مه‌کۆی حکومه‌ت و شارستانیه‌ت بووه له‌ کوردستاندا. هه‌لبه‌ت حاکه‌مانی نهرده‌لان به‌ر له‌م میژووه‌ش هه‌ر حاکم و فه‌رمانه‌وای کوردستان بوون و میژووی فه‌رمانه‌وایی نهرده‌لان‌ه‌کان ده‌گه‌رتنه‌وه بۆ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی حه‌وته‌می کۆچی.

تییینی نووسه‌ر:

خالۆ! نهم چهند لاپه‌ریه‌ سه‌رجه‌می کارتیکه‌ که‌ له‌م ماوه‌یه‌دا توانیومه له‌مه‌ر خه‌لیلی سهددیقی، بۆ جه‌نابتی نه‌نجام بدم. که‌لکم له‌ زۆر که‌سان وه‌رگرت و، زۆر سه‌رچاوه‌شم پشکنی. نالیم کارتیکی پوخت و ته‌واو و بی هه‌له‌یه. بێشک له‌نگولۆزی تیکه‌وتوه، به‌لام هه‌ولتیکه‌ به‌ پیتی توانا. ده‌بی نه‌وه‌ش بلیتم گه‌لێک شت له‌و وتاره‌دا باس کراوه‌ که‌ کاک «به‌هه‌منی سهددیقی» و بێشک کاک «خوسره‌» یش ناگایان لیتی نییه‌ و، ده‌بی بلیتم زانیاریه‌یه‌کانی نه‌وان له‌مه‌ر بایانه‌وه زۆر کم بوو. وینه‌ی ژماره‌ ۴، زۆر گرینگ و میژوویی یه‌ و به‌داخه‌وه زیراکسه. بۆ نه‌وه‌ی هه‌موو که‌سه‌کان به‌ دروستی بناسیندترین کلیشه‌ی خواره‌وه‌ی [وینه‌که‌] ریتونه‌.

یوسف شه‌مه‌سه‌ددینی بوه‌هانی، نیتراون. خه‌لیلیش وه‌ک ناواتیک پتی خوش بووه هه‌ر له‌وی بئیتزێ، به‌لام دۆستان و ناوالانی خه‌لیل تهرمی نه‌ویان له‌ گۆرستانی «به‌رداغ سولتان» ی مه‌هاباد نزیک گه‌لکۆی «سوله‌یمانی موعینی» که‌ سالتیک به‌ر له‌ خه‌لیل شه‌هید کراوو و هه‌روه‌ها له‌ ناوالانی نزیک نیشتمان نه‌سپارد.

په‌راویزه‌کان:

(۱) نیزگه‌ی رادیز مه‌هاباد، یه‌که‌م جار له‌ ۱۰ یانه‌مه‌ری ۱۳۲۵ (۳۰ ناوریلی ۱۹۴۶) له‌ لایه‌ن کۆماره‌ی مه‌هاباده‌وه دامه‌زرا. له‌ سالی ۱۳۲۶ (۱۹۴۷) به‌ گیرانی مه‌هاباد و رووخانی کۆمار، نه‌و رادیزه‌ش به‌سترا. بۆ جاری دوویم له‌ سالی ۱۳۳۲ (۱۹۵۳) به‌ ماوه‌ی ده‌سال له‌لایه‌ن له‌شکری ده‌وله‌تییه‌وه نیزگه‌یه‌کی که‌مه‌هیز دانراوه‌وه و ده‌ورتیکی باشی بینی. بۆ جاری سێیه‌م له‌ سالی ۱۳۵۱ (۱۹۷۲) نیزگه‌ی تازه‌ی رادیز مه‌هاباد کرایه‌وه و سه‌عاتی به‌رنامه‌کان و هیزتی رادیزه‌که‌ له‌ جاره‌کانی پتشیوو پتر بوو و تانیستا به‌رده‌وامه‌.

(۲) میژووی دامه‌زراندنی نیزگه‌ی رادیز له‌ شاری سنه‌ ده‌گه‌رتنه‌وه بۆ سالی ۱۳۳۰ (۱۹۵۱)، به‌ دانانی نیزگه‌یه‌کی که‌مه‌هیز له‌لایه‌ن سوپای عه‌سکه‌ری شاری سنه‌وه.

نهم نیزگه‌یه‌ حه‌وتووی جارتیک له‌ رۆژانی شه‌مۆدا، له‌ سه‌عات ۷ ی نیواره تا ۸، به‌ ماوه‌ی سه‌عاتیک ده‌نگوباسی سه‌ربازی و گۆزانی کوردی بلاو ده‌کرده‌وه. سالی ۱۳۳۳ (۱۹۵۴) ده‌زگایه‌کی به‌هیزتر دامه‌زرا و به‌ ناوی

نامه‌یک له کوردستانهوه

ماوه‌یک له‌مه‌وهر، له‌لایهن به‌ریتزکاک «به‌همه‌نی سه‌ددیقی» کوری مه‌رحوم «خه‌لیلی سه‌ددیقی»، نامه و ژیاننامه‌یک، وێرای چه‌ند وێنه‌ی یادگاری و دوو کاسیت له به‌ره‌مه‌کانی مه‌رحومی «خه‌لیلی سه‌ددیقی» به‌هۆی دۆستی به‌ریتز کاک «س. لاره‌یی» بۆ گۆفاری گزینگ ره‌وانه‌ کراره‌ که جیگه‌ی سیاس و پیتزانینه. کاک به‌همه‌ن، نه‌و نامه‌یه‌ی وه‌ک سکالا‌یه‌ک، سه‌باره‌ت به‌ نووسراوه‌ی «ناوریتک وه‌ سه‌ر ژیان و به‌ره‌می... خه‌لیلی سه‌ددیقی (گزینگ، ژماره‌ ۲۷)» به‌قه‌له‌می نووسه‌ری ریتزدار «ع. مازیار»، وێرای ژیاننامه‌که، به‌نیازی به‌لاوکردنه‌وه ناردوه. به‌لام چونکه‌ ناوه‌رۆکی ژیاننامه‌که، له‌گه‌ڵ ده‌قه‌ چاپکراوه‌که‌ی کاک «م. مازیار» که به‌وپه‌ری سه‌داقه‌ت و دلسۆزی و جوانکاریه‌وه نووسراوه، فه‌رقتیکی نه‌وتۆی نییه، لیره‌دا ته‌نیا نامه‌که و چه‌ند وێنه‌ی هونه‌رمه‌ندی خوالیخۆشبوو «خه‌لیلی سه‌ددیقی» پیتشکیتشی خۆنه‌ره‌وان ده‌کرێ و، له‌ کۆتاییدا هیوادارین نه‌گه‌ر سوکه دلتیشانتیکیش له‌ نیوان کاک به‌همه‌نی خۆشه‌ویست و نووسه‌ری خامه‌ ره‌نگین کاک «م. مازیار» به‌ بۆنه‌ی نه‌م وتاره‌وه روویدا به‌ت - که هه‌ردووک لا بۆ ئیمه‌ نازین - هیتور و نه‌وه‌ن ببنه‌وه. (گزینگ)

به‌ریتز.....

وێرای عه‌رزى سلاو و درودی به‌ت پایان بۆ جه‌نا به‌ت و هاوکارانی نازیزی دیکه‌تان، هه‌ر رۆژ زیاتر له‌ پیتشوو له‌ کاری گه‌وره و گزینگ که هه‌مان خزمه‌ت له‌ پیتناوی گه‌شه‌پیدانی فه‌ره‌هنگی و نه‌ده‌بی و به‌تیکرایی رۆشنگه‌ری یه، سه‌ربلیند و سه‌ره‌که‌توو بن. هه‌روه‌ها له‌وه‌یکه له‌ ژماره‌ی ۲۷ی گۆفاره‌ سه‌ره‌که‌وتوه‌که‌تان، ژیاننامه‌ی باوکی هونه‌رمه‌ندم مه‌رحوم «خه‌لیلی سه‌ددیقی» تان به‌قه‌له‌می «ع. مازیار» چاپ کردوه بیتیها به‌ت منته‌بار و سپاسمه‌ندم، هیوادارم له‌ به‌ستینی ناساندنی سیما و شه‌خسیه‌تگه‌لی سیاسی - نه‌ده‌بی - فه‌ره‌هنگی نه‌ته‌وه‌ی کورد که به‌ زۆر هۆیان به‌ ده‌شتی فه‌رامۆشی نه‌سپاردراون هه‌ر نه‌و میتۆد و شتیه‌یه‌ی که ره‌چاوتان کردوه درتزه‌ به‌ن که کاریکی تابلیتی مه‌زن و شیای په‌سنه. ئیمه‌ش به‌ نۆیه‌ی خۆمان له‌ هه‌ولدا ده‌بین به‌ گوتیه‌ی هیتز و توانایی له‌ داها‌توودا زیاتر له‌ خزمه‌ت ئیوه دلسۆزان و نه‌مه‌گداراندا بین، ئیشاللا.

برای گه‌وره‌م کاک هیترش، بیره‌تانه‌وه‌ی خالیتک سه‌باره‌ت به‌ وتاری نامه‌زه‌پیکراو بۆ منی چکۆله‌ خاوه‌نی گزینگ یه و له‌ کانگای دله‌وه‌ ده‌خوازم که هه‌م ئیوه دلسۆزان و هه‌م خۆنه‌ره‌وانی گۆفاره‌که‌ش ناگاداری جه‌ریانی کاره‌که بن و نه‌ویش نه‌وه‌یه که نووسه‌ری وتاره‌که «ع. مازیار» به‌ نانه‌سه‌ت یا به‌ سه‌هو نه‌خشی منی له‌ کۆکردنه‌وه و نامه‌کردنی ژیاننامه‌که نه‌ ته‌نیا له‌ به‌رچاو نه‌گرتوه به‌لکه له‌ ناخه‌ری وتاره‌که‌دا و ایدانه‌وه که زانیاریه‌کانی به‌رده‌ستی نیتو بیژگرافیه‌که ده‌به‌رگری مه‌تله‌بگه‌لیکه که ته‌نانه‌ت به‌همه‌نی سه‌ددیقی و خوسه‌ره‌وی سه‌ددیقی کورانی مه‌رحوم خه‌لیلی سه‌ددیقی لیتی به‌ت خه‌به‌ریون که بچووک نه‌وکاره‌ی ناغای «ع. مازیار» و نه‌و ئیدعا به‌ی وی که بۆنی هه‌قیقه‌تی لێ نایه و شه‌خسی نه‌وانیش باشتر له‌ هه‌رکس ده‌زانن ته‌واوی مه‌تله‌ب و زانیاریه‌کانی تۆمارکراو له‌ وتاره‌که‌دا له‌ لایهن منه‌وه له‌ ئیختیار نه‌وان تراوه نازانم چۆن هه‌لسه‌نگینم ته‌نیا داوه‌ریه‌یک که ده‌به‌ت بیکه‌م نه‌وه‌یه که به‌راست کاری فه‌ره‌هنگی و نه‌ده‌بی و کاری مه‌عریفه‌تی نه‌ش به‌ ره‌وشتی تایبه‌ت به‌ خۆی و په‌سه‌نا به‌تی ساز تیکه‌لاو به‌ت، له‌ کاری رۆشنگه‌ری و نه‌ده‌بیدا نایه‌ ره‌وشتی ناچوامیرانه‌ رتگه‌به‌دری و له‌ نه‌ساسدا له‌ شتیه‌گه‌لی ماکیافیلی لانیکه‌م له‌و عه‌رسه‌یه‌دا ده‌به‌ت دووری بکری نه‌گه‌ر له‌ گۆره‌پانی سیاسه‌تدا وه‌سه‌سه‌ی ده‌سه‌لات (وه‌سیله هه‌ده‌فی ته‌وجیه‌ ده‌کا) له‌و شه‌رگه‌یه‌دا نه‌خلاقیات حاکی موتله‌قن. له‌ کۆتاییدا ده‌به‌ت نه‌وه‌شی به‌خه‌مه‌سه‌ر که وتاری ژیاننامه‌ی خه‌لیلی سه‌ددیقی (به‌ رواله‌ت به‌قه‌له‌می ع. مازیار) ته‌واوی هه‌ولتی منی بچووک له‌و زانیاریه‌ ده‌گه‌مانه‌ بووه که له‌ ئیختیاری بنه‌ماله‌دا هه‌بووه و خۆم نه‌وانم کۆکردوه ته‌وه و سادقانه به‌ نیازی خزمه‌ت له‌ ئیختیاری «ع. مازیار» م ناون. بۆ خه‌تی که‌لام، بچووک ناره‌زوی سه‌ره‌که‌وتویی هه‌رچی زیاتر بۆ ئیوه سه‌روه‌ران و رتپه‌وانی رتگه‌ی نازادی ده‌خوازی.

به‌و په‌ری رتزه‌وه: کاوه (به‌همه‌ن) ی سه‌ددیقی